

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4317/2023
03.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Јован Николић, адвокат из ..., против туженог Историјског архива „Топлице“ Прокупље, кога заступа Градско правобранилаштво Града Прокупља, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2965/23 од 22.09.2023. године, у седници одржаној 03.09.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2965/23 од 22.09.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Прокупљу П1 285/21 од 11.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се тужени обавезе да тужилји исплати разлику плате насталу због разлике у коефицијенту за обрачун плате од 9,60 до 13,20 у укупном износу од 118.872,44 динара, за период од 01.11.2018. до 30.04.2020. године, односно појединачне месечне износе ближе наведене у том ставу изреке са законском затезном каматом. Ставом другим изреке, обавезана је тужилја да туженом на име трошкова поступка исплати 73.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2965/23 од 22.09.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужилје и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П1 285/21 од 11.04.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилја је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим

случајевима, дозвољеност ревизије цени се применом одредбе члана 403. став 3. истог закона, којим је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужила је поднела 26.11.2021. године, а вредност предмета спора је 118.872,44 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиље није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић